

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۹/۰۷

عبدالخالق رشید

الله گل دانه دانه ، دانه دانه
شوروي قارکده نمیره خانه
الله گل دانه دانه

*

*

**

***

****

*****

*****

د مرسلې پرسر ستوري

(ناول)

نهمه برخه

۱۹۸۰ - ۱۹۸۶ کلونه

ليکوال

ع. رشید

د پاڼو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لولئ

یوه اوونۍ له عمومي عملیاتو نه وه تیره شوې چې په افغانستان د روسانو د لویې قوماندانۍ یوواکمن پلاوی، یوه ورځ سهاروختي له یوې نوې چورلکې دغوند په څنگ کې را کښته شو، ددغه څارونکي پلاوي دنده داوه څو دا معلومه کړي چې افغانان ولې د روسانو وروستيو عملیاتوپه پلان باندې خبرشوي دي. په دغه اړه لومړنۍ گروپونې هغه مهال پیل شوې چې د اوږدې لارې په اوږدو کې روسان داخل ولې د افغانانو له مقاومت سره مخامخ نه شول، خو په ټولیزه توگه د روسانو دخواشینی خبره هم داوه لکه چې کرچکوف نادر جان ته ویلي وه:

-زه خوراستری شوی يم، سره له دې چې په روسي پوځ کې زما مقام لږ کسان لري، خو زه اوس دغې پایلې ته رسیدلی يم چې زموږ داتش په نامه لویان چې دا خلک وژني او یا دوی مور وژني، مور اوس دغې پایلې ته رسیدلي یو چې دا یوه غمیزه او یوه فاجعه ده، داسې غمیزه چې زموږ دآرامو احساساتو او عواطفو ملتیا له ځان سره نه لري، دا زموږ د خلکو د احساساتو او عواطفو غوښتنه نه ده، مور نور په دغې نا پاکه هیله چې مور ته راتر غاړه شوې ده نه نازېرو او نه پرې ویاړو، په وینو او وژنو کله هم انسانیت نه سرلوری شوی اونه یې ویاړ ورباندې کړی دی. داڅه چې مور یې بري بولو دا بری نه دی بلکې دا زموږ د ماتو وژنو یو بل پیل دی...

نادر جان ته له پخوا څخه ښکاریده چې د کرچکوف ددغو خبره تر شاه یوڅه شته، دی پر هغه باندې شکي او په دې پوهیده چې دکرچکوف تر کاسه لاندې نیم کاسه هم شته، ان چې داهم ورته ښکاریده چې دده دا شان خبرې او اړیکې به یوه ورځ دده لپاره یو غم جوړکړي، یوه ورځ دهغه له خولې دا خبره هم راوتلې وه چې دده خپلوان په چیچنیا کې هم شته او د هغو خلکو د ویاړونوبه یې یادونه کوله. نادر جان له ده څخه سره له دې چې دی په سره پوځ کې لوی چارواکی و، خو بیایې هم کله دخپل نظام او خپلو ویاړونو په اړه یوه د ویاړ او خوبښی خبره نه وه اوږیدلې. هغه ته داهم په ډاگه وه چې روسان دخپلو پتو شېکو هلوځلو ته څومره ځیر او څومره اهمیت ورکوي اوڅه ډول کسان یې ان دخپل پوځ په دننه کې هم ددغه کار لپاره گمارلي دي. کرچکوف نوریو رښتیني روسی سرتیري نه و، هغه اوس یوخواخوری انسان و، هغه اوس په افغانستان دخپل روسي پوځ پر خلاف له یوه بل چینل سره چې د نادر جان لپاره هم ډیر نا آشنا نه و، اوبه ځغولې وې، ځکه یې یوځل نادر جان ته دا خبره تر ژبه لاندې کړې وه چې یوه ورځ به داسې راشي، زما غږ به تر تا پرته بل چاته ونه رسېږي اونه به له بل چا که وه مرم مرسته وغواړم... هغه په دې وروستيو کې دا خبره هم کړې وه: - زه نه غواړم چې نور نو یو روسی انسان وژونکي او اوسم... زه فکر کوم چې زموږ روسان هم زما پردغه دريځ باندې اوس ښه پوهیږي...

په دغه ورځ چې روسی پوځي واکمن پلاوی غوند ته راوړسید، کرچکوف نادر جان ته په بیړه دا خبره رسولی وه چې دده په خاطر له افغان جنګیالیو او خپلو ملگرو سره، هغوی چې ده ورسره اړیکې درلودل خبرې وکړي او دا هغه شیبه وه چې اوس پرده باندې راغلي وه، ده لا داهم ورته ویلي وو چې دوی باید له ماسره مرسته وکړي، خو زه یوشمیر پاتې رازونه په بشپړه توگه تردوی پورې ورسوم، پر هغو چې د دوی پوهیدل اړین دي، که څه هم نادر جان ته دا خبره یوڅه له وخته ناوخته ښکاریده... خو دا د کرچکوف وروستی او لومړنی خبره نه وه، هغه له افغان هیوادپالو خلقي جنګیالیوسره له ډیر پخوا اړیکې درلودل او هغه احساس چې له ده سره مل و او ده باور پرې درلود اوس ده ته یونوی غم جوړکړ... غوند ته دپلاوي راتگ او د کرچکوف نظر بندې پیل شوه او ده ته اجازه نه وه چې له ټاکلي کوتي باید دباندې ووځي، او ډیرې زړه ده څخه دپوښتنو دغه لاندې لری پیل شوه:

- تا ولې له افغانانو سره تر ټاکلي اندازه زیاتي لیدني کنتي او ناستي ولاړې کولي؟

ځواب: د دندې له مخې، دهغې دندې په خاطر چې دهغې لپاره چا کوم حد او پوله نه ول ټاکلي...

- اسناد ښيي چې ته تل کونښ کوي چې د شوروي مشرتاته دمعقولو؟ پرېکړو په وړاندې خپله بی اساسه سرکښي وکړي، تا چې افغانانو (مجاهدینو او خلقیانو) ته کومه جاسوسي کړې او څه دې دوی ته رسولي هغه ټول په ډاگه شوي دي...

- ښه به وی که دا خبره د اسناد له مخې وي، ماته دندې دا اجازه را کړې وه چې باید درواغ ووايم، زما دنده وه اوده چې د رښتیا وپلمت او د رښتیا لپاره مرسته هم وکړم او هم یې وغواړم...

- دقیق اسناد مور لرو چې د وروستيو عملیاتو دناکامی ټوله پړه پرتا دراجوي...

- که اسناد مو دقیق وي، زه محاکمې ته حاضریم...

له دغو اسنادوسره چې د څارنوال مخي ته پراته ول، د رینسکي شهادت هم ورسره مل و، یوشمیر داسې عکسونه یې هم ورسره مله کړي وو، هغه چې کرچکوف تر عملیاتو دمخه په لوگر کې له افغانانو سره اخیستي و او د روسي یرغملو خبره یې هم پرده باندې وراچوله، خو کرچکوف بیا هم د رینسکي په اړه دا خبره کوله:

- رینسکي چې تراوسه کوم کارونه ترسره کړي دي، پر هغو به کله هم روسان ونه ویاړي... ده چې څه ویلي هغه بی مانا دي اوله سرتیوبه لری خبرې دي.

په دغو ټولو خبرو او پوښتنو کې یوه اساسي خبره دا وه چې د کرچکوف نوم په هغه تورلیست کې هم و، په هغه کې چې ان له شوروي څخه دده د ګروپونو سپارښتنه په کې شوې وه، د شوروي مشرتابه په فکر دا ډول کسان په انار شستوانو او ګډوډۍ غوښتونکو کې راتلل چې دوی فکر کاوه چې یې په شوروي کې دي، ځکه دا سي کسان تر اوسه په سلګونو او زرګونو له افغانستان څخه ایستلي شوي او ورل شوي ول. دا چې هلته څه ورسره کیدل، پر هغو باندې یوازې خدای بڼه پوهیده، ځکه چې شورويانو دخپل اویاکلن نظام د تاریخ په اوږدو کې دخپلو استوګنوله داسې کسانو په تیره دهغوی په وړاندې چې پوځیان به وو، ډیرې رحمه چلند کاوه...

نن پنځم ماښام و چې نادر جان کرچکوف ته سترګې پر لاره و، هغه ورته دومره لاره برابره کړې وه چې باید ځان دخپلو پوځیانو له منګولو وباسي، کوم راز او نیا ز چې د دوی دواړو ترمنځ و، هغه داوچې کرچکوف به ورته وایه چې: کله چې یوه مور ګورم، خپله مور را یادیري، کله چې دیوه ماشوم سترګو ته په څیر څیر ګورم خپل ماشومتوب را یادیري، زه چې دلته په دغه وطن کې وینه وینم، دومره پرې ځوریرم چې فکر کوم زه خپله ټپي شوی يم. هغه نادر جان ته دا خبره هم کړې وه:

-مور باید ددغه ملت په وړاندې دومره ستره جفا نه وای کړې، دا خلک اودا هیواد د مرستې وړ وو، مور باید د جګړې پر ځای له دوی سره مرسته کړې وای، مور باید له دوی سره لاس او ګریوان شوي نه وای، کاشکی زموږ دالوتکو وزونه لکه داسطوری دیوانو په شان په هغه شیبه کې چې مور پردغه هیواد یرغل کاوه سوزیدلی وای.

او نادر جان ته اوس دهغه وروستي برخلیک معلوم شوی او پردې پوهیده چې کرچکوف نور دخپل انساني چال چلند قربانی شو، پردې پوه شوی و چې هغه نور پر هغه لار تلونکی دی، هغه چې د سره بښمار خپلې ته د اور او وینو په لمبو کې اوتوپانو کې ورغزیدلی ده. نادر جان ډیره خواري وکړه چې هغه باید د بښمار له منګولو را وباسي او وېي ژغوري. خوله بده مرغه چې هغه اوس دومره لاره نه لیده چې له خپل حاله نادر جان خبر کړي او ورته وایي چې ده ټول عمر هڅه وکړه چې باید په افغانستان کې څوک مړ نه شي او که مړه کیږي هم باید چې له مرګه یې مخکې له مخکې بچ کړي، ده به ویل چې ټول روسان د جنگ او وژنو پلویان نه دي، یوازې یو څو تنه وو چې دغه لوی ملک ته یې دغه غمیزه ور دغاړې کړه... کرچکوف په نورو روسانو کې یوازې په دوو تنو باور درلود، هغوی چې دده راز به یې ساته، خو حالات دومره تنګ شوي وو چې دده په شاوخوا کې یوه روس ته هم د ساه ایستلو اجازه نه وه، په ټول غونډ کې دا آواز وه چې له کرچکوف څخه درې ترون جنرالان پوښتنې او ګروپونې کوي، درتنه لور پوري روسي جنرالان...

شپږمه شپه هم نادر جان کرچکوف اویا دهغه پیغام ته سترګې په لاره و، دهغه لپاره یې افغاني کالي، خپلې لونګې اونور اړین توکي تیار له ځان سره ساتلي وو. خودریغه چې اوس دیوه څه کمی و چې هغه دی خپله و، دده اوس هیڅ پته نه لګیده، د څیړنو او ګروپونو پر مهال یو ځل انیتا لیدلې و، ده تل له هغې سره د زړه خوله کوله، دا چې انیتا روسی نه وه ځکه خویې د زړه خبره له هغې سره شریکه وه...

په دغه ورځ هم چې له دې سره مخامخ شوی و، یوازې یوه جمله یې ورته ویلې وه چې هغه باید نادر جان ته ورسوي او هغه دا چې: «کرچکوف نور دتل لپاره ستاسو سره خدای پامانی کوي»...

څو ورځې وروسته نادر جان په کومه پلمه د روسانو غونډ ته ورغلی و، هلته یې انیتا د سیاسي څانګې په دروازه کې په داسې حال کې چې سترګې یې د نادر جان په لیدو سره له اوبڼو را ډکې شوې وې، لیدلې وه، هغې په ډیر احتیاط سره د کرچکوف پیام ورته رسولی و... «کرچکوف نور دتل لپاره ستاسو سره خدای پامانی کوي»...

انیتا هم اوس کرچکوف نه شو لیدای، خودومره یې نادر جان ته په ډیره بیره کې ویلې وو چې، نن سبا چې کله جوړه چورلکې د آسمان په لندو اوږدو کې ګوري په هغو کې به کرچکوف د بښکاري مرغه په شان بښکاريان له ځان سره لاس تړلی والوزوي، همدغه چورلکې به دده د لیردولو نښه وي...

نادر جان ته دهغې رښتیا یې له مخې چې دده په ضمیر کې یې د دښمن په اړه ځای نیولی و، مخکې ځای نه ورکاوه، داسې ورته سره شوي وه لکه تې ځکه خویې ځای پرې نه و، هغه دشوروي حکومت ډیر بڼه پیژاند، ده هغوی هم بڼه پیژندل چې ددغه حکومت څرخ یې په لاس کې و، هغه دکارګري دیکتاتورۍ په رموز اواز هم بڼه پوهیده. دهغه خواشیني له دې امله وه چې کرچکوف ته څه نه ول چې نه رسيدل؟ خو ده له دغو ټولو ویاړونو او امتیازونو لاس په سر شوی و، هغه چې دخپل هیواد دکړنو په وړاندې کومه روژه نیولې وه، هغه یوه انساني خواخوږي وه، چې زموږ په وړاندې یې د یوه انسان په توګه بڼه او

دده داکارد شوروي پوځ په زړه کې یونا شونی کار اوچلن و، پر کومورازونو به چې هغه مور خبرولو، هغه، هغه څه وو چې دده دانساني کرکټریو په برخه یې جوړوله، هغه دا بڼه چې دی هم انسان دي اوله انسان سره هغه هم له اړ او مظلوم انسان سره مینه لري. له هغه سره توره وه خو دومره پخه چې هغه د پښتنو خبره چې انسان خولا پریږده چې د پشۍ پزه یې هم نه شوای پری کولای، ده خپل احسان، خپله عاطفه او مینه له مور سره بڼه، هغه دخپلې مور منلې وه چې کوم وخت یې نادر جان ته پټ ویلې وو چې، دی دمور له خوا افغان دی او دده وینه د سر کېنو پښتنو تومنه لري، خو هغه ته دا خبره هسې یوه مسخره بښکاره شوې وه او ډیر یې پرې خندلې هم ول... خو اصلي خبره دا وه چې کرچکوف اصلي روسی نه و، ده له آره د ترکمنستان له یوې خورا درنې کورنۍ سره تړاو درلود او دا هغه کورنۍ وه

چې د ترکمنستان د کمونست گوند لومړنی بنسټ وال هم له دغې کورنۍ څخه و، دوی په رښتیا هم د اتل پښتون آزادخان له کور او کاله سره نښتي ول، ده یومهل نادر جان ته داهم ویلي وو چې دده د مور تخلص اوس هم آزادوا دی او آزاد خان هغه څوک و چې په احمدشاهی دوران کې دلته له کندهاره را استول شوي و، چې ان اوس هم په ترکمنستان کې په پخوانیو خلکو کې داخیره ژوندی ده چې وایي یو وخت کوم چا د آسیا له لوی امپراتوره وپوښتیدل چې پر ترکمنانو ولې یرغل نه کوي؟ خو هغه په موسکانه څیره اوشاهانه انداز کې په وپارسره ورته ویلي وو: «په دې چې هلته مچي لږې اوشات یې زیات دي...» هو، آزاد خان په همدغه مهال په ترکمنانو کې د عزت خاوند او زما...
لمر لانه ولویدلی چې نادر جان اویوشمیرنورو افغان منصبداران د روسانو دبارکوپرخوا ور روان شول، یوشمیر روسان هلته پریوه جیب موټرباندې سره راټول شوي وو، هغه چې په درنو خټوکې ننوتی و، نا در جان دوی هم د مرستې په پلمه د دوی پرخوا ورسنه اودجیب په را ایستلو کې ورسره مله شول، په دوی کې یولومری بریدمن هم و چې هغه نادر جان پېژاند، ځکه خویي د نادر جان په لیدو سره له خولې راووتل:

- دملگري پر حال دې خبریې؟
- نه، د کوم ملگري، څه پرې شوي؟
- کرچکوف...
- نه، پر هغه څه شوي؟
- درې تورن جنرالان پوښتني تری کوي...
- په کومه گناه؟
- له تاسې سره د اړیکو اوتاسو ته د جاسوسی په گناه...
- کومه جاسوسی؟
- نور زه هم نه پوهیږم... له مرستې مو مننه مهرباني وکړئ او مور خپل کار ته پریردئ، مور ستاسې مرستې ته اړتیا نه لرو...

خو نادر جان بیا هم سترگي ورته سپیني کړې او په روسي یې پوښتنه ترې وکړه:
- اوس پر هغه پر هغه باندې څه کوي، ولې یې د باندې نه راباسي، اوس خو به یې پوښتني هم خلاصې شوي وي؟
- دموتړچلونکي په داسې حال کې چې په خټولرلی و، د دوی په خبرو کې راننوت او ویې ویل:
- ملگری د نور په قیامت کې غواړه، درې جنرالان ورپسې راغلي... څه الله دې مل شه، مور خپل کار په خپله کوو، مننه...
ددغو خبرو په اوریدو سره نورد نادر جان خاطر هم جمع شو، ما بنام تیاره شوی و چې ده اوملگرو یې ځانونه کنډک ته را ورسول... او پر هغه شپه دوی دکرچکوف په اړه د سیمي هغو قوماندانانو ته دا خبره رسولې وه:
- سبا چې کومې چورلکې له غونډه الوزې په هغو کې به کرچکوف هم لاس تړلی مور ته د جاسوسی په گناه شوروي ته الوزوي...

پاتې لري...